

Dosarul nr. 3ra-1513/19
3ra-112/20

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (O. Țurcan)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Negru, A. Pahopol, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Sveatoslav Moldovan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii fiscale,

împotriva deciziei din 17 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și s-a menținut hotărârea din 11 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 23 august 2018, SRL „Iurs” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă – Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii fiscale nr.AAE 2815283 din 31 mai 2018 (f.d.2-3).

În motivarea cererii de chemare în judecată a relatat că la începutul lunii iunie 2018 a recepționat factura fiscală nr. AAE 2815283 din 31 mai 2018, în baza căreia urmează să achite 2 533,36 de lei pentru presupusa preepurare a apei uzate cu concentrații majorate de poluanți față de CMA evacuate de la întreprindere.

Conform facturii nominalizate, SRL „Iurs”, urmează să achite tarife rentate, în legătură cu prelevarea apelor uzate din 25 august 2017.

Nu este de acord cu factura sus-indicată din motiv că, la data de 25 august 2017 reprezentantul SA „Apă – Canal Chișinău” a contactat reprezentantul SRL „Iurs” informându-l că urmează să se prezinte pentru a asista la prelevarea probelor de apă uzată, ce se scurge din localul său.

După prelevare, în aceeași zi, a fost emis procesul-verbal nr 33.

La 11 septembrie 2017 a recepționat factura fiscală nr. AAB 5820179, în baza căreia urma să achite 2 814,84 de lei pentru presupusa preepurare a apei uzate cu concentrații majorate de poluanți față de CMA evacuate de la întreprinderea SRL „Iurs”.

La 21 noiembrie 2017 a contestat în instanță factura nr. AAB 5820179.

Prin hotărârea nr. 3-883/17 din 25 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a anulat factura fiscală nr. AAB 5820179 și procesul-verbal nr. 33 din 25 august 2017, instanța considerînd ilegale actele care au stat la baza emiterii facturii nr. AAE 2815283 din 31 mai 2018.

Factura nr. AAE 2815283 din 31 mai 2018 a fost emisă în baza prelevării de ape reziduale efectuate la data de 25 august 2017, adică este emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 69 alin. (5) al Regulamentului-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților și art. 10.9 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare și cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin Decizia CMC nr. 5/4 din 25 martie 2008.

La 03 iunie 2018, s-a adresat cu cererea nr. 15, către organul emitent al facturii fiscale contestate nr. AAE 2815283 din 31 mai 2018, solicitând anularea facturii.

Prin răspunsul nr.1200/9964 din 30 iulie 2018 SA „Apă – Canal Chișinău” a refuzat să anuleze factura nominalizată, motivînd că este întocmită conform normelor legale.

SRL „Jurs” a solicitat anularea facturii nr. AAE 2815283 din 31 mai 2018.

Prin hotărârea din 11 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată.

S-a anulat factura fiscală cu nr.AAE 2815283 din 31 mai 2018 (f.d.41, 47-51).

La 25 martie 2019, SA „Apă – Canal Chișinău” a declarat apel împotriva hotărîrii din 11 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d.54-46).

Prin decizia din 17 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și s-a menținut hotărârea din 11 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptînd o hotărâre legală și întemeiată, aplicînd și interpretînd corect normele legale, iar cererea de apel declarată de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” este neîntemeiată.

Factura nr. AAE 2815283 din 31 mai 2018 a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 69, alin. (5) al Regulamentului-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților și art. 10.9 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare și cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin Decizia CMC nr. 5/4 din 25 martie 2008.

Mai mult, aceasta s-a emis în baza procesului-verbal nr. 33 din 25 august 2017, care a fost anulat prin hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 17 octombrie 2019, Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei din 17 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs a indicat că recursul este depus în termen, deoarece copia deciziei integrale a recepționat-o la 30 septembrie 2019.

Consideră decizia contestată neîntemeiată, deoarece instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Astfel, prima instanță și instanța de apel au aplicat Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin Decizia CMC nr. 5/4 din 25 martie 2008 și normele Ordinului Departamentului Construcții și Dezvoltarea Teritoriului RM nr. 40 din 02 februarie 2005 cu privire la aprobarea Regulamentului-Cadru, care sunt norme caduce și nu mai pot fi aplicate, deoarece sunt Legi, Regulamente, Hotărâri de Guvern care prevăd noile metode de prelevare a probelor din căminul de control și aplicarea coeficienților concentrațiilor maxim-admisibile.

Instanțele de judecată nu au aplicat Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare (Anexă la Hotărârea Consiliului de Administrare al ANRE nr. 271/2015 din 16 decembrie 2015), Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013, precum și Contractul de delegare a gestiunii serviciului public de alimentare cu apă și canalizare.

La 02 decembrie 2019 în adresa SRL „Iurs” a fost expediată copia recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel,

dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei din 17 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată și receționată de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” la 30 septembrie 2019 (f.d.91-92).

În aceste circumstanțe, recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” la 17 octombrie 2019 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu soluția pronunțată de către prima instanță și instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursurile depuse nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, se declară inadmisibil.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Sveatoslav Moldovan